

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121011459
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7121011459.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2022, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 23.3.2022 sp. zn. 6Nt/37/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 23.3.2022 sp. zn. 6Nt/37/2021 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného A. B., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov zo dňa 12. novembra 2021 o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 4T/89/2007, pretože nezistil podmienky obnovy konania § 394 Tr. por.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť odsúdený A. B., ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí pred okresným súdom. Z obsahu spisu je zrejmé, že odsúdený A. B. písomné vyhotovenie rozhodnutia prevzal dňa 21.4.2022, obhajca JUDr. Marián Šalata dňa 20.4.2022 a okresný prokurátor dňa 13.4.2022, navyše z písomného poučenia uvedeného v napadnutom rozhodnutí nepochybne vyplýva, že opravný prostriedok sa proti uzneseniu podáva do troch pracovných dní od jeho oznámenia.

Trestná vec odsúdeného A. B. vo veci Okresného súdu Košice I, ktorý uznesením zo dňa 23.3.2022 sp. zn. 6Nt/37/2021 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 4T/89/2007, pretože nezistil podmienky obnovy konania § 394 Tr. por., bola nadriadenému krajskému súdu predložená na rozhodnutie o opravnom prostriedku dňa 6.5.2022.

Z obsahu podania odsúdeného A. B., ako aj z jeho argumentácie vrátane argumentácie jeho obhajcu, prednášanej na verejnom zasadnutí pred okresným súdom vyplýva, že sa domáha povolenia obnovy konania v jeho právoplatne skončenej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 4T/89/2007, v ktorej bol odsúdený pre zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorý aj toho času vykonáva.

S rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/89/2007 zo dňa 11.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5To/68/2012 zo dňa 16.4.2013 sa nestotožňuje, nakoľko súdy pochybili, pokiaľ jeho konanie právne posúdili ako zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a uložili mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvanástich rokov, pre ktorého výkon ho zaradili do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený aj ochranný dohľad v trvaní troch rokov, hoci konanie uvedené v obžalobe Okresného prokurátora Košice I bolo právne

kvalifikované ako obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Tr. zák. Napadané rozhodnutie o jeho vine bolo podľa jeho názoru urobené na podklade nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a na podklade toho bol urobený nesprávny záver o vine.

Z obsahu trestného spisu je zrejmé, že prokurátor aj po podaní obžaloby uvádzal, že spáchanie trestného činu sa vyznačuje sofistikovanou formou, pričom spáchanie obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Tr. zák. sa vyznačuje značnou dávkou organizovanosti s cieľom získania majetku veľkého rozsahu.

Rovnako aj Krajský súd v Košiciach vo svojom uznesení sp.zn: 5Tos 55/2007 zo dňa 13.11.2007 na čl. 678 konštatuje, že dňa 25.9.2007 na Okresný súd Košice I bola podaná obžaloba na obvineného A. B. pre obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) Tr. zák. s popisáním skutku, ako bol uvedený v obžalobe, čím mal spôsobiť škodu v hodnote najmenej 5,181.450,- Sk a následne v presne nezistený deň odcudzené klenotnícke výrobky a šperky nezisteným spôsobom mal previezť do C. D., C. E. - C., kde ich uložené v plastovom kufríku čiernej farby ukryl do psey budy a uvedené predmety boli dňa 29.3.2007 zaistené orgánmi policajného zboru.

Preto trvá na osobnom výsluchu svedka F. B. A., konateľa ochrannej G. H. I., J., J. J. B. XX, XXX XX E., ktorý svojou výpoveďou ozrejmi napojenie prevádzky zlatníctva K. H. L. M. XX N. E. na poplachový systém, ktorý v uvedenom čase prevádzkoval. Svedok by mal vysvetliť, akým spôsobom bol tento alarm – signalizačný, resp. poplachový systém prekonaný, ako fungoval, aké mal časti, či bol po vykradnutí zlatníctva podrobený expertíze a čo sa s týmto poplachovým systémom stalo, kde sa nachádza, komu bol odovzdaný. Výpoveď tohto svedka je nevyhnutná, nakoľko z výpovede svedka K. H., vyplýva, že po príchode do prevádzky zlatníctva odomkol dvere, ktoré vedú do predajne z L. O., vošiel do predajne a rýchlo chcel vypnúť alarm, ako to mal vo zvyku a vtedy uvidel, že alarm je vytrhnutý a je položený na pulte a prvé čo si všimol bolo, že tam nie je žiadne zlato. Ihneď zavolať otcovi a tomu oznámil, že im vykradli obchod.

Z výpovede svedka K. H. je zistiteľné, že bezpečnostný systém mali napojený na ochrannú agentúru G1. Z ochrannej agentúry G1 im nehlásili narušenie objektu a po telefonickom kontakte s agentúrou mu bolo oznámené, že alarm bol zapnutý a v noci nemali žiadny poplach.

Z výpovede svedka - poškodeného P. H. vyplýva, že predajňa klenotníctva bola zabezpečená bezpečnostným systémom, a to kódovým zariadením, ktorý bol vo výklade, ďalej bolo ďalšie čidlo aj kamera na rohu predajne smerom k vchodovým dverám a ďalšie čidlo bez kamery smerom k trezoru, ktorý bol v zadnej časti predajne. Čo sa týka zabezpečenia predajne zo zadnej časti predajne, t.j. od predajne obuvi, nikdy by ho nenapadlo, že by z tejto strany mohlo dôjsť k vlámaniu do predajne.

Odsúdený opätovne navrhol ako svedka vypočuť vyšetrovatelku Policajného zboru E. B. I. N., a to práve z dôvodu výpovede svedka Q. B. D. Q., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 17.9.2009 uviedol, že ku skutku malo dôjsť z piatka na sobotu zhruba pred 2 až 3 rokmi. Na miesto činu bola vyslaná výjazdová skupina a vyšetrovatelka B. N. I., ktorá prípad riadne zdokumentovala. Na druhý deň mu telefonicky volala a oznámila mu, že jej bolo z operačného strediska KR PZ v Košiciach oznámené, že na linku 158 sa prihlásil neznámy muž, ktorý za finančnú odmenu chce uviesť údaje k osobám páchatel'ov. V nedeľu vo večerných hodinách sa uskutočnilo stretnutie s týmto neznámym mužom, ktorý za finančnú odmenu bol ochotný polícii poskytnúť konkrétne mená páchatel'ov, ktorí mali vykonať vlámanie do objektu zlatníctva. B. I. N. oznámil, a to aj vzhľadom na výšku požadovanej finančnej odmeny, že nech vyzve toho neznámeho muža na stretnutie u neho v kancelárii na polícii, pretože chceli prehodnotiť jeho informácie k výške požadovanej odmeny. Toto stretnutie u neho v kancelárii sa uskutočnilo v nasledujúci deň, teda v pondelok, kde bola prítomná B. N. a ďalší dvaja operatívni pracovníci.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odsúdený A. B. navrhol, aby vyšetrovatelka policajného zboru bola vypočutá na okolnosti, akým spôsobom zdokumentovala a zabezpečila poplachové, resp. signalizačné zariadenie, na ktoré bola napojená prevádzka zlatníctva K. H. L. M. XX N. E. a či bolo toto zariadenie podrobené expertíze. Ďalej, aby uviedla komu patrilo telefónne číslo, ktoré na seba nechal údajne neznámy muž, ktorý za odmenu poskytol konkrétne mená páchatel'ov, ktorí mali vykonať vlámanie do objektu zlatníctva. Akým spôsobom preverovala toto telefónne číslo. Kto zložil finančnú odmenu a v akej

výške do trezoru v kancelárii Q. B. D. Q. a aké osoby sa predmetného stretnutia v kancelárii Q. B. D. Q. zúčastnili. Z akého popudu neznámy muž usvedčoval páchatel'ov.

Odsúdený A. B. opakovane navrhol ako svedka vypočuť aj Q. B. D. Q., ktorý okrem iného pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 17.9.2009 uviedol, že neznámy muž trval na tom, že uvedie mená páchatel'ov až potom, keď dostane finančnú odmenu vo výške niekoľko 100.000,- Sk. Svedok Q. presnú sumu nechcel uviesť, pretože to bolo súčasťou dohody s poškodeným P. H. - majiteľom zlatníctva. Keďže nemali žiadne záruky, že neznámy muž bude hovoriť pravdu, po dohode s poškodeným bolo rozhodnuté, že neznámemu mužovi bude z dohodnutej čiastky vyplatená záloha, teda časť peňazí, následne policajti preveria nim oznámené skutočnosti a v závislosti od toho, ako celá vec skončí, či sa nájde odcudzené zlato a či jeho informácie povedú k zisteniu páchatel'ov, informátorovi bude vyplatená celá suma, ktorá bola uložená na policii v trezore v jeho kancelárii, ktorú zložil poškodený, t.j. P. H.. Neznámy muž mal následne uviesť v kancelárii B. D. Q., v prítomnosti už spomínaných ďalších osôb tri mená a jedným z nich bolo aj jeho meno, teda B.. Neznámy muž ale nemal informácie, kde to odcudzené zlato sa môže nachádzať. Na základe týchto informácií bol spracovaný návrh na vykonanie domových prehliadok u týchto podozrivých osobách. Súd tento návrh na vykonanie domových prehliadok akceptoval, boli vykonané domové prehliadky a čo sa týka obžalovaného B., táto domová prehliadka bola vykonaná s kladným výsledkom.

Svedok B. D. Q. zároveň uviedol, že do poslednej chvíle sa nevzdávali nádeje, že tohto neznámeho muža raz presvedčia k tomu, aby vypovedal v prípravnom konaní ako svedok, preto aj z toho dôvodu vykonal isté opatrenia, aby zistili jeho totožnosť. Z tohto dôvodu odsúdený A. B. navrhol, aby svedok B. D. Q. bol vypočutý aj k tomu, že kto ho usvedčil zo spáchania skutku a z akého konania ho usvedčoval, keďže mu vzniesli obvinenie za krádež a odsúdený je za podielníctvo. Akým spôsobom a v akej výške bola poskytnutá predmetná finančná odmena.

Záverom odsúdený A. B. navrhol, aby súd vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania a aby po zrušení napadnutého rozhodnutia, boli na verejnom zasadnutí ako dôkaz vykonané listinné dôkazy, a to prečítaním tlačovej správy Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach čl. 794 a čl. 800 súdneho spisu sp.zn. 4T 89/2007, ako aj vykonanie dôkazov, a to reportáže D. E. zo dňa 30.3.2007, fotodokumentácie titulnej stránky denníka E. E. zo dňa 26.3.2007 a vykonaním odvysielanej reportáže z televízie I. o vykradnutí zlatníctva K. H. N. E., nakoľko on ako fyzická osoba nemá možnosť tento dôkaz získať a dokazovanie v tomto rozsahu doplniť a vykonať aj dôkaz výsluchom jeho osoby o vykonaní vlámania do zlatníctva K. H. N. E. a prekonania poplachového, resp. signalizačného zariadenia aj formou nákresu, resp. znázornenia na tabuli.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného A. B. nie je dôvodná.

Nadriadený krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho považuje za nutné v prvom rade uviesť, že obnova konania, ako mimoriadny opravný prostriedok, sa v právoplatne skončenej trestnej veci povolí vtedy, ak v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Zmyslom obnovy konania nie je opakovane vykonávať už vykonané dôkazy, a to až dotedy, pokiaľ z pohľadu teraz odsúdeného A. B. nevyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu tak, ako sa toho domáha odsúdený A. B..

Okresný súd na verejnom zasadnutí v zmysle návrhu odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, vykonal ním navrhované dôkazy, rozsah vykonaného dokazovania vyplýva zo zápisníc o verejnom zasadnutí a na podklade zistených skutočností okresný súd tak dospel k záveru, že nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodnili povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4T/89/2007. Okresný súd v dôvodoch napadnutého uznesenia pritom poukázal aj na predchádzajúce rozhodnutia súdov ohľadne odsúdeným podaných návrhov na povolenie obnovy konania, ktoré boli v konečnom dôsledku zamietnuté.

Už v predchádzajúcom konaní o povolenie obnovy konania, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 5Nt 29/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, pod sp. zn. 6Tos 56/2020 nepochybne z obsahu spisu vyplýva, že z výpovede poškodeného A. D. P. H. je zistiteľné, že objekt, do ktorého bolo vykonané vlámanie, žiadne zabezpečovacie či signalizačné zariadenie nemal, ktoré by bolo vyúsťovalo do exteriéru, nemali žiadne sirény, mali len kamerový systém na trezor a jeho syn K. H. nemal žiadne vedomosti ohľadom zabezpečenia objektu, pretože sa venoval inej činnosti.

Z výpovede svedka K. H. vyplynulo, že nevedel, aké mali zabezpečovacie zariadenie na objekte, či nejaké zariadenie tohto typu vyúsťovalo do exteriéru a aká firma ho mala montovať. Svedok mal len vedomosť, že vchod z L. O., ktorým vchádzali zákazníci do predajne bol zabezpečený kódovacím zariadením, ktoré kritického dňa po vojení do predajne našiel znefunkčnené na pulte v predajni a následným overovaním v agentúre, ktorá zabezpečovala ochranu objektu zistil, že alarm bol cez noc riadne zapnutý a nezaznamenal narušenie objektu.

Navyše ani vykonaním dokazovaním na verejnom zasadnutí výsluchom svedka I. R. nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania a rovnako zákonný bol postup okresného súdu, pokiaľ zamietol návrh odsúdeného a jeho obhajcu, aby vo veci boli vykonané dôkazy reportážami odvysielanými v televízii, resp. článkami a fotodokumentáciou v denníku E. E., nakoľko nimi uvádzané skutočnosti v žiadnom prípade nemôžu slúžiť ako zákonne získaný dôkaz a vychádzali v podstate len z informácií pochádzajúcich od orgánu činného v trestnom konaní, resp. z ich vlastných zistení.

V tomto smere nadriadený krajský súd považuje za nutné zdôrazniť, že objekt klenotníctva nebol narušený cez hlavné vchodové dvere, teda z L. O., ale zozadu cez dvor, cez predajňu obuvi, kde žiaden bezpečnostný systém v tej dobe inštalovaný nebol a táto prístupová cesta bola zabezpečená len mechanickými zámkami.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto nadriadený krajský súd nevidel dôvod na opakované výsluchy príslušníkov polície, a to B. D. Q., ako aj B. I. N., ktorí už v rámci obnovy konania boli zákonným spôsobom vypočutí a zisťovanie skutočností ich výsluchom, ako sa toho domáhal odsúdený A. B., v žiadnom prípade by nebolo opodstatnené, nakoľko by sa týkali taktiky orgánov činných v trestnom konaní, smerujúceho k odhaleniu páchatel'a skutku vlámania do zlatníctva K. H. L. M. XX N. E., resp. ďalších skutočností s tým súvisiacich.

Rovnako ani opakovaný výsluch svedka F. B. A., konateľ'a C. G. H. I., J., E., ktorý by mal opakovane vysvetľovať napojenie prevádzky zlatníctva K. H. L. M. XX N. E. na poplachový systém, ktorý v uvedenom čase prevádzkoval, nepovažoval ani nadriadený krajský súd za dôvodné, nakoľko už z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že k narušeniu objektu nedošlo cez hlavné vchodové dvere, ktoré boli zabezpečené alarmom.

Odsúdeným A. B. navrhované vykonanie dôkazu, a to prečítanie tlačovej správy Krajského riaditeľ'stva PZ v Košiciach čl. 794 a čl. 800 súdneho spisu sp.zn.: 4T 89/2007 a vykonanie dôkazu jeho výpoveďou k veci vlámania do predajne klenotníctva a prekonania poplachového, resp. signalizačného zariadenia aj formou nákresu, resp. znázornenia na tabuli, nepovažuje ani nadriadený krajský súd vzhľadom na dôkazy, ktoré boli v predmetnej trestnej veci zákonným spôsobom doposiaľ vykonané, za dôkazy ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, teda o vine odsúdeného, resp. vo výroku o uloženom treste, keďže tlačovú správu a reportáž odvysielanú v médiách v žiadnom prípade nemožno považovať za dôkaz, ktorý by bol vykonaný zákonným spôsobom, teda v zmysle Trestného poriadku.

Navyše teraz odsúdený A. B. už v postavení obvineného, resp. obžalovaného opakovane mal možnosť vyjadrovať sa ku skutočnostiam a dôkazom, ktoré boli v rámci dokazovania vo veci vykonávané, resp.

navrhovať dôkazy, ktoré by podľa jeho názoru mohli privodiť iné rozhodnutie o vine a tým aj prípadne vo výroku o treste.

Pokiaľ okresný súd v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania vykonal dokazovanie len v rozsahu, ako to vyplýva zo zápisníc o tomto úkone, o nevykonaní ďalších dôkazov zákonným spôsobom rozhodol a v dôvodoch napadnutého uznesenia podrobne rozobral dôkaznú situáciu a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie, ako aj vyargumentoval nevykonanie ďalších dôkazov. S takýmto postupom okresného súdu sa v celom rozsahu stotožnil aj nadriadený krajský súd.

Nadriadený krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zhodne dospel k záveru, že v rámci návrhu na povolenie obnovy konania podaného odsúdeným A. B. nevyšli najavo také skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré by samy o sebe alebo v spojení s dôkazmi už skôr známymi odôvodnili povolenie obnovy konania v jeho právoplatne skončenej trestnej veci.

Záverom nadriadený krajský súd opakovane zdôrazňuje, že v konaní o povolenie obnovy konania súdy nemôžu preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní a rovnako preskúmať zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní, teda ani správnosť právneho posúdenia skutku tak, ako ho ustálil okresný súd, prípadne odvolací súd, a to na podklade výsledkov v súlade so zákonom vykonaného dokazovania, ktoré bolo pred súdom v rámci kontradiktórneho konania vykonané.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.